

Sławianin.

TYGODNIK

DLA RZEMIOŚL, ROLNICTWA, HANDLU, DOMOWEGO
GOSPODARSTWA I DLA POTRZEB PRAKTYCZNEGO ŻYCIA W OGÓLNOŚCI.

No. 13.) W SOBOTĘ 25, KWIETNIA 1829. (cena 22. gr.

SPIS RZECZY. — Korzystne użycie Kartofli na zimowanie
celnéj rasy owiec, 193. — Cukier z buraków, 197. — Sposoby an-
gielskie bronzowania metalów, 201. — Bank Anglii (Dalszy ciąg),
203. — Telegraf, 206. — Obserwacye, 208. — Rycina podwój-
na należąca do Nru 10go.

Dar, którego dawniejsze nie zaznały lata,
Wniósł *Drake* na ląd stary z odkrytego świata.
W nim nieznanym Ziemianom pożytków tysiące:
Pokarm zdrowy dla ludzi, płyny wzmacniające,
Nim owca wykarmiana, dając plon bogaty,
Bielszém od śniegu runem, nasze zdoła szaty.
B.

ROLNICTWO. — *Koszta i zyski uprawy zboża uży-
wanego do palenia wódki w porównaniu do Kartofli, tu-
dzież wykazanie korzystnego wpływu tych ostatnich, na po-
większenie chowu bydła (dalszy ciąg st. 180.).* — Obacz-
my teraz w iakiém cenie pójdą kartofle, gdy będą na paszę
dla przednich owiec użyte; to z następującego obliczenia
okaże się.

Ilość paszy potrzebna do dobrego utrzymania 40. sztuk
krów, wystarczy sownie na chowanie 400. sztuk owiec.
Zimą, nie potrzeba wcale dawać siana tym owcom: mogą
przestać na samych kartoflach i słomie. Taki rodzaj postę-
powania przyjęliśmy, nie tylko dla otrzymania korzystniéj-
szego wypadku, ale także dla tego, że inż rzeczywi-

ście do przezimowania znacznych owczarni z naysmyślniejszym skutkiem jest używany.

Ten sposób paszenia pociągnie za sobą dla owych 400. sztuk owiec następujące koszty:

Rozumié się tu trzoda owiec rasy tak czystéj, że ich wełna nie niżéj iak po złp. 5. funt berliński ieden, przedaie się. Owce takie podług dzisiejszéj ceny kosztowałyby, średnio biorąc, włącznie z trykami, sztuka na sztukę po 60. złp. czyli ogółem 24000. złp. Otóż:

	Złp.
1. Procent od tego kapitału licząc po 6 $\frac{1}{2}$, wynosi rocznie 1440. złp, zatém tenże procent na 210. dni zimowych przypadający, uczyni - - - - -	828 $\frac{1}{2}$
2. Słomy na przebranie dla owiec (z których reszta ieszcze im na podścielkę zostanie) taka owczarnia potrzebuie funtów 800. dziennie (922 $\frac{1}{2}$ f. n. p.), co na dni 210. wyniesie 1527 $\frac{1}{4}$ centnarów (1937 $\frac{1}{4}$ cent. n. p.); licząc zaś każdy centnar po złp. ieden będzie - - - - -	1527 $\frac{1}{4}$
3. Kartofli wyidzie dwa razy tyle co słomy, to iest na każdą owcę dziennie 4. funty, na całą trzodę funtów 1600. co dzień, to wynosi na przeciąg 210. dni, 3054 $\frac{1}{2}$ centnarów czyli szefli (3874 $\frac{1}{2}$ cent. n. p.) po złp. 1 $\frac{1}{2}$ licząc, będzie - - - - -	4581 $\frac{3}{4}$
4. Doglądanie przez ciąg 210. dni - - - - -	180.
Ogół kosztów przezimowania	7117 $\frac{1}{2}$
Roczny plon z téj owczarni dający się otrzymać, można w następujący sposób ocenić.	
1. Wełna z 400. owiec, które uważać będziemy iako nowo zakupioną trzodę złożoną z 384. macior i 16. tryków, a mianowicie:	
z 16. tryków każdy po 5. funtów 80.	
z 384. macior każda po 2 $\frac{1}{2}$ funta 960.	
Ogółem wełny owczéj 1040. f.	
Co licząc po cenie wyżéj przyjetéj 5. złp. za funt uczyni -	5200.
2. Jagniąt można się spodziewać 340. sztuk z podanéj liczby macior, wartość każdego po złp. 9. będzie - - -	3060.
3. Jagnięta te dadzą 1 $\frac{1}{2}$ funta wełny jagnięcéj każde w strzyży Sto-Jańskiey, czyli ogółem 510. funtów w cenie po złp. 3 - - - - -	1530.
Roczny ogólny dochód	9790.
A zatém dochód ogólny na przeciąg 210. dni, przypadnie -	5632 $\frac{3}{4}$
4. Każda owca da prócz tego iedną furę wybornego gnoju w przezimowaniu, zatém 400. fur, fura iedna po 4. złp.	1600.
Ogół przychodu na 210. dni zimowych przypada	7232 $\frac{3}{4}$
Ze zaś ogółem kosztu zimowe czynią - - - - -	7117 $\frac{1}{2}$
Pozostanie nadebranego po odtrąceniu. - - - - -	115,1

A zatem i przy takim użyciu opłaca się kartofle po $1\frac{1}{2}$ złp. ieden szefel ($3\frac{1}{2}$ złp. za korzec n. m.), albowiem to, co gotowizną wpłynie, tudzież przychówek, pokrywa nietylko procent kapitału włożonego w trzodę i kosztą dozoru téżże, ale oraz wspomnioną cenę kartofli; spotrzebowana zaś słoma, została zamieniona z naywiększą dla gospodarstwa wieyskiego korzyścią, na wyborny nawóz i to ieszcze z oszczędzeniem siana.

Ten sposób użytkowania z kartofli tam osobliwie będzie korzystny, gdzie grunt iest suchy i tak jałowy, że ani pod koniczyne, ani za pastwisko dla stada służyć nie może, i ledwie na letnie pastwisko dla owiec dostateczne dać pożywienie. W takim położeniu trzymanie owiec i ich zimowanie na kartoflach, będzie tym pożyteczniéjsze, że taki rodzaj gruntu sprzyja uprawie kartofli, i żadną inną rośliną zasiany, tyle pierwiastku pożywnego nie wyda, co pod kartofle użyty.

Bywają znowu i takie dobra, które mają ziemię dość żyzną pod koniczyne, i zdatną do chodowania stada, ale przez wielką odległość od miast, mają odstawę mléka zbyt utrudnioną, a tym samym niedosyć opłacaiać się. Jeżeli w takiéy okolicy, ieszcze i na tuczenie bydła spuścić się nie można, to w takim razie wyborową owieczarnię za szczególniéj korzystną doradzić można; gdyż produkt iéy to iest wełna, na wielkie odległości przedawana i odstawiana być może, nie dozniając przez to znacznego uszczérbku w zysku, gdyż stosunkowo do wartości wełny, zwózka nawet na wielką odległość nie będzie zbyt kosztowna.

Gdzie zaś wszystkie nieprzyjazne okoliczności razem są połączone, iak: 1^od niedostatek łąk naturalnych, 2re grunt niezdatny na uprawę roślin pastewnych, 3^{cie} zbytńia odległość od mieysc odstawy; tam uprawa kartofli dla owieczarni będzie naypewniéjszym środkiem do powiększenia

korzyści z gruntu, nietylko przez podwyższony dochód, ale także przez wzrastające stopniowo z każdym rokiem ulepszenie gleby.

Im bardziej zostanie owczarnia w takich dobrach powiększona, ale przy zdrowém i żyzném utrzymaniu, tym mniej szkodzić będzie zwiększenie w téj proporcji uprawy kartofli na wódkę; a tak, celna trzoda owiec, która przez samą tylko uprawę kartofli dała się z korzyścią zaprowadzić, posłuży znowu na odwrót do powiększenia uprawy kartofli, a ta wzajemna pomoc, musi wzrastającą pomyslność całego gospodarstwa za sobą pociągnąć.

Przeciwnie w takich dobrach, które także są odległe od ludnych miast, i gdzie dla tego trzeba się brać do płodów łatwo dających się odstawić, iak wełna, zwłaszcza przedniego gatunku: jeżeli podobne dobra mają przy tém grunt tęgi ale nie mokry, a zatem zdrowy dla owiec, lepiéy sobie postąpi ziemianin, skoro obfite utrzymanie dla swéy wyborowéy owczarni uzyska przez uprawę koniczyzny.

Oto są cztery nayważniéjsze drogi wyciągnięcia wielkich korzyści z uprawy kartofli, bo przypadki (iak np. w bliskości wielkich miast) gdzie kartofle, przez prostą sprzedaż dadzą się zbyć w cenie, tu przyéty albo ieszcze nawet w wyższyć a nawóz z miasta tanio nabyć można, tak są rzadkie, że ledwo warto o nich wspomnieć: w takich bowiem razach, iuż się samo z siebie rozumie, że kartofle znaczny zysk przyniosą, i tam gdzie iest tak piękna sposobność, kartofle iuż i tak na wielką zwykłą stopę uprawiają się.

Wszakże na inne ieszcze cele gospodarcze np. na tuczenie trzody chléwnéy, karmienie drobiu, na fabrykacyą mączki, dają się kartofle z korzyścią użyć: że to jednak są przedmioty, których wykonanie na wielką stopę w rzadkich tylko przypadkach korzystném stać się może; przeto takie powinny tylko obok iednego z powyżéy obrachowanych

zastosowań uskutecznić się, a tak cel powiększenia uprawy kartofli osiągniętymby został. (*Dalszy ciąg nastąpi*).

Cukier z buraków. — Niemasz może rodzaju przemysłu rękodzielniczego, któryby w ściślejszym zostawał związku z rolnictwem, i na jego wzrost silniéy mógł wpływać, zwłaszcza przez zwiększenie chowu bydła, iak fabrykacya cukru z buraków. Gdy iednak, iak doświadczenie przekonało, nie w każdéy strefie i nie w każdéy glebie wzrosłe buraki, zawieraią iednakową i dosyć obfitą słodycz, a osobliwie ilość cukru krystalicznego taką, aby warto było zaprowadzić jego fabryki, przeto rozsądek każe dojrzałe rozważyć ten przedmiot, i dostatecznie objaśnić go zwłaszcza doświadczeniami, które iuż dotąd kosztem cudzym są nabyte, i to ieszcze z ciągłym a trafnym odnoszeniem wypadków otrzymanych do naszego położenia, nim pokwapimy się powierzyć onemu nasze kapitały, czas i pracę: inaczéy na mylnych polegając rachubach moglibyśmy łatwo zabrnąć i zawikłać się nie potrzebnie, a zamiast łudzących, choynie obiecowanych i pięknie przedstawianych zysków, istotną szkodę ponieść. Przykład iaki nam przedstawia Francya w téy gałęzi przemysłu, słusznie być powinien dla nas z wielu względów zachęcającym: nie tylko bowiem obecnie przeszło sto fabryk cukru z buraków, produkuiących około 60. tysięcy centnarów cukru surowego, ten kray posiada, i liczba ich szybko z każdym wzrasta rokiem, nie tylko główne siedlisko tych fabryk w Pikardyi i nieudawanie się onych daléy ku południowi iak Lotaryngia i Burgundya, tudzież brak ich zupełny w prowincyach południowych Francyi świadczyć zdaie się, że strefa daléy ku północy położona więcéy sprzyja wykształcaniu się pierwiastku cukrowego w tym korzeniu, (co prócz tego zdaia się potwierdzać próby w Szląsku, w niektórych częściach Niemiec i Rossyi czynione), ale co naywięcéy zasługuje na uwagę, że to iest właśnie we

Francyi już druga epoka fabrykacyi cukru z buraków, gdzie po pierwszym tych fabryk upadku, za otworzeniem targów stałego ładu Europy dla towarów zamorskich osad, po bliższém rozważeniu tego przedmiotu, uznano iż ten rodzaj fabrykacyi jest w stanie *współ-ubiegać się co do ceny i dobroci* z cukrem trzcinowym nawet we Francyi, gdzie ziemia i robotnik w daleko jest wyższéj cenie iak u nas. Że bowiem w roku 1810. i następnych latach, już dla zachęty przykładem i wsparciem, iakie ówczesny Rząd Francyi powodowany systemem wykluczenia ile możności zupełnego, chociażby téż nuygwałtowniéyszymi środkami towarów osadniczych z targów Europy—przedsięwziął, już dla przypodobania się Władzy, już dla nowości przedmiotu i znacznych zysków iaki ten rodzaj monopolu (gdzie cukier do ogromnéj ceny złp. 10. za funt ieden doszedł), musiał przez brak konkurencyi przedstawiać, rzucono się do téj fabrykacyi (już było wówczas do 160. fabryk w całym państwie francuzkiém), zwłaszcza mając sobie w piękném świetle wystawione korzyści w raportach ówczesnych P. Chaptal, w udoskonalonéj fabrykacyi P. Barmel, i ulepszonéj uprawie buraków P. Deyeux, to nic dziwnego: ale że po przywróceniu dawnego porządku, dawnych wolnych stosunków handlowych, i po tak ogromnie zniżonéj cenie cukru, która naturalnie przez obfity napływ tego artykułu z osad zamorskich musiała do dawnego wrócić stanu, że mówię po tém wszystkiém w roku 1816. i następnych, pomimo odstręczającego upadku dawnych fabryk cukru z buraków, miano dosyć odwagi wrócić się do tego rodzaju przemysłu, i pomimo konkurencyi, a zatém nizkiéj ceny, na nowo zakwitła, już teraz bez przymusu, ta fabrykacya i rozkrzewiła się, to iak jest nuypewniéyszym dowodem iéy rzeczywistéj wartości, tak nie mogło być tylko wypadkiem ściślejszego obliczenia i znacznie już wydoskonalonych sposobów fabrykacyi.

„Tymczasem jeżeli nieprzestając na wzorach jakie nam Francya w tym przedstawia przedmiocie, ostrożnie i z rozmysłem postępując, obejrzymy się na inne kraje, wyznaczymy, że zmniejszy się po trochu ochota do myślenia o fabryce cukru z buraków. Jakoż w téj części Flandryi która od Francyi odpadła i do Belgium została wcielona, nie tylko wcale nie wzięto się do przywrócenia, tamże za czasów Napoleona założonych, a po nastaniu ogólnego pokoju upadłych fabryk tego rodzaju, ale nawet uprawę buraków, pomimo ich przewyższających wszystkie inne rolnicze rośliny plenności, prawie całkiem równie jak w Alzacyi odrzucono, gruntując się na istotném czy urojoném postrzeżeniu, że buraki użyte za paszę dla krów, zmniejszają ich doyność. Sama tylko, ile wiemy, fabryka Pireta w *Leodium* dotąd bez przerwy iest w ruchu. W Bawaryi także pomimo usiłowań Rządu ten rodzaj przemysłu nie wkorzenił się, i z kilkunastu dawnych fabrykledwie jedna na wielką stopę w *Obergiesing*, majątności należący do Pana v. *Uttschneider* dotąd się utrzymała. Pomyślne skutki okazywały się początkowo z zakładów tego rodzaju w Austrii i dość długo trwały np. w *Inzersdorf*, *St. Pölten*, *Horcowicach*, *Zyak*, *Czesławiu*, *Libochn*, i wszystko co w téj mierze przywiedziono do skutku, można nazwać nie próbami, ale właściwą fabrykacją, a przecie ten rodzaj przemysłu nie zyskał tu także naturalizacyi. W innych krajach niemieckich znajduia się wprawdzie dotąd tu i owdzie fabryki cukru z buraków w dość kwitnącym stanie, jak *Schicklera* w Berlinie, w krajach nadreńskich, a osobliwie sławna fabryka Pana *Nathusius* przy Magdeburgu. Szląsk także który był kolébką téj gałęzi przemysłu, posiada podobnież niektóre zakłady tego rodzaju, a szczególnie od dawna znana nayıpiérwsza w świecie fabryka barona de *Kopp*y w *Krajnie* dotąd ciągle się utrzymuje w kwitnącym stanie; lecz to wszystko nie daje ilości produktu

takię, aby pokazywało nadzieję obeyscia się całkiem lub w znaczny części, bez cukru obcego, a zatem nie wzbu-
dza dosyć zaufania do tego rodzaju fabrykacyi.

Dla zapewnienia się o rzetelnych korzyściach iakich z fa-
brykacyi cukru zaprowadzonę w naszym kraju spodzie-
wać się można, zważmy naprzód niektóre główne zasady
rachuby z doświadczenia czerpanę, na które się ona o-
pięra. Zwykle dziś przyjmuie się, że buraki dobrego ga-
tunku, stosownę uprawy, i przyzwoitego zakonserwowa-
nia, wydaia średnio $4\frac{1}{2}$ procent cukru nieczyszczonego kry-
stalicznego czyli faryny, to jest ze stu funtów buraków
świeżych $4\frac{1}{2}$ funta cukru, a 4. f. melasu czyli syropu. Obie-
cuia nam wprawdzie w naszym klimacie buraki bogatsze
w pierwiastek krystaliczny cukrowy, lecz na to spuszczać
się nie można, póki doświadczenie nie stwierdzi tego do-
mniemania, na co oczywiście i stosowna uprawa wpływ
mieć będzie; zawsze pewnię liczyć tylko 4% cukru. Soku
przez dokładne wytłoczenie otrzymuie się 70% to jest ze
100. funtów francuzkich ($120\frac{2}{3}$ funt n. p.) 35. do 40. kwart
n. m; papki zaś czyli miazgi pozostaie dla karmienia by-
dła 30%. Uważamy teraz produkcją buraków na danę
powierzchni gruntu: lubo ta jest bardzo nie stała, iako za-
leżąca od wielu okoliczności, iednak można przyiąć iak
rachuią we Francyi, że ieden *arpent* ziemi dobrze dopraw-
néy daie buraków 30000. francuzkich funtów (397. cent-
narów n. w. z iednego morga n. m.), ieżeli rok urodzayny,
a nadewszystko ieżeli robaki ich nie uszkodzą; lecz bez-
piecnię iest w rachunku, póki się uprawa więcéy nie-
udoskonali, przyiąć średnio 20000. funtów na ieden *arpent*
(265. centnarów n. w. z morga n. m.). Z iednego *hectare*
można dziś z pewnością rachować $237\frac{1}{2}$ do 271. centna-
rów metrycznych, to jest każdy centnar po 100. kilogr.,
a to biorąc średni wypadek z 10. plonów otrzymanych

w różnych częściach Francyi i doświadczeń czynionych przez P. Möllinger na iednym gruncie w ciągu 10. po sobie następujących lat, co daie na ieden morg polski n. m, centnarów 316. do 364. n. w. W Austrii liczą że ieden Joch (N. Oest.) wydaie zwykle 600. cent. wiedeńskich (około 720. cent n. w. na morg. nasz) iako maximum.

(*Dalszy ciąg nastąpi*).

MOSIEŻNICTWO. — *Bronzowanie wyrobów miedzianych.* — Znamy wiele sposobów bronzowania; na szczególniejszą iednak zasługuią uwagę następne, wyięte zdziennika *Technical Repository*.

Bronz zielony. — Weź kwartę mocnego octu, 1ót ieden farby zielonéy zwanéy *Mineralgryn*, 1ót umbry, 1ót soli ammoniackiéy, 1ót gummy arabskiéy, 4. 1óty jagód szakłakowych (*Ramnus Catharticus*), 1ót koperwasu, i około 6. 1ótów owsa zielonego bez którego obeysć się w robocie nie można. Rozpuść sole i gummę w małej ilości octu, zmieszay wszystko wspólnie w naczyniu glinianém z jagodami szakłakowemi i owsem w mierném cieple, zagotuy mieszaninę, po ostudzeniu przecedź przez flanelę, a otrzymasz kolor bronzowy do użycia gotowy.

Bronz używany na miedź. — Bierze się kwartę mocnego octu, 2. 1óty soli ammoniackiéy, 1ót ałunu, $\frac{1}{2}$ 1óta białego arszeniku, rozpuszcza się wszystko w occie, a mieszanina z tąd otrzymana zdalna będzie do użycia. Ten bronz nie mniéj będzie dobrym, gdy saméy tylko soli ammoniackiéy z octem użyie się. W Anglii bronzownicy powszechnie używaią tego sposobu, który udaie się zawsze, ieżeli metal mający być bronzowanym, iest dobry.

W czasie przygotowania koloru do bronzu, wyciera się iak najmocniéj miedź daną do bronzowania, co się robi

przez opiłowanie, toczenie, lub wycieranie papierem z piaskiem, albo téż przez zanurzenie w kwasie saletrowym; ten ostatni sposób jest naylepszy, słuszenie więc zasługuie na pierwszeństwo zwłaszcza w tedy, gdy chcemy zupełny skutek otrzymać.

Sposób bronzowania mieszaniną powyższą. — Pociąga się mieszaninę małą szczoteczką, starając się o to, aby rzecz pociągana, była zwilgocona od płynu. Gdy otrzymamy kolor żądany, co w ogólności w czasie od 20. do 30. minut odbyć się powinno, obmywa się prędko robota wodą zimną dla dobrego wymycia, i wysusza się na miernym ogniu rozpalonym z drzazek, wreszcie pokrywa się wszystko warstewką wernixu naśladowującego pozłacanie, dla zachowania kolorów.

Zdarza się często, że mosiądz nie nada od razu robocie koloru dosyć ciemnego; zaradza się temu iak następuje.

Zmieszaży około $\frac{1}{2}$ łóta sady lampowych bardzo delikatnych z całą blisko kwaterką spirytusu, i przefiltruy mieszaninę. Ogrzëj potëm sztuczkę daną do bronzowania do tego stopnia, ażeby ią trudno było wręku utrzymać, i za pomocą delikatnéy szczoteczki z sierci wielbłądzéy, którëy użyjesz iak przy pociąganiu wernixem, pociągnij mieszaniną sztuczkę daną do pozłoty. Gdy sztuczka oziębnie, wypoleruy ią szczotką mięką, lub szmatką z płótna, napojoną oliwą zieloną czystą, potëm zaś pociągnąć trzeba rzecz bronzowaną wernixem; tym sposobem otrzymuie się naypiękniëszy bronz, iaki tylko dać można na mosiądzu. Jeżeli robota nie będzie mocno czarna od téy mieszaniny, i ieżeli wernix użyty nie iest błyszczący - złoty, bronz nadany, będzie pięknie ciemno-zielony: kolor, który dziś iest w modzie u bronzowników angielskich.

Stąd się pokazuie, że wszystkie barwy nazwane bronzami zielonemi, robią się bardzo łatwo, nadając mniëj lub wiecey powłok farby czarnej, a stósownie do koloru wernixu złotego, będzie mniëj lub wiecey ciemny.

Ważną tu jest uwaga, że im ciemniejszy kolor będzie dany, tym będzie trwalszy.

Sposób nadania bronzowi barwy stósownej bez użycia sadzy. — Jakikolwiek bronz przygotowawszy powyższym sposobem, jeżeli po wysuszeniu roboty, kolor nie okaże się ciemny iak się żądało, wystawia się sztukę na ogień lub działanie słońca strzegąc się przewiewu wiatru, obraca się na wszystkie boki, a potem szczotką wyczyści. Otrzyma się i tym sposobem dość piękny bronz. — *L.* —

ZAKŁADY UŻYTECZNE. — *Bank Anglii.* (Ciąg dalszy ze st. 189.). — Kapitał Banku (*) z którego powstającymi zyskami właściciele Akcyj dzielą się, wynosi 14,553000. funt. sterl. Powstał on głównie przez subskrypcją pierwszych właścicieli. Skoro ci pomnożyli swój kapitał i przez urośnięcie nagromadzonych korzyści powiększyli go, wtenczas i inni Interessanci widząc pomyślne skutki, przystąpili do tego zakładu.

Źródła dochodów Banku nie daia się ściśle oznaczyć: głównie iednak wypływaią 1mo z procentów, stałych awansów iakie Bank podiał się uskutecznić, 2re z procentów, tak awansów niestałych, iak biletów skarbowych (*Exchequer - notes*), 3^{cie} z wypłat iakie Rząd wnosi za dostarczoną pożyczkę, za uskutecznienie przekazani i wypłacani diwidendów, i z korzyści iakie przynosi kapitał w pogotowiu leżący na diskontowanie wexlów.

(*) Mówiąc wyżey w tym artykule na st. 190. o cenach po iakich Bank złoto przyjmuie, należy pamiętać, że w Anglii jest osobna stopa do ważenia złota, srebra i kleynotów, zwana *Troy Weight*. Jeden funt *Troy* dzieli się na 12. uncyi, uncya na 20. skrupułów zwanych *Penny-weights* czyli *Dwt*, a taki skrupuł na gran 24. Uncya handlowey zwyczajney wagi angielskiej to jest *Avoirdupois*, która jest 16stą częścią swego funta, ma się do uncyi *Troy*, iak liczba 75516 $\frac{1}{2}$ do 64658 $\frac{2}{3}$; a do uncyi n. w. p. iak pierwsza liczba do 70297 $\frac{1}{2}$.

Pomnożony zysk czysty czyni, że Bank może dawać 10% diwidendy ze swego całkowitego kapitału, to iest rocznie 1,335000. funt. sterl. oprócz przewyżki w bilansie.

Śledztwa do których proponowane przedłużenie postanowienia ograniczającego brzęczącą wypłatę, znanego pod nazwiskiem *Bank-restriction-bill* dało powód, objawiły publiczności następujący wykaz rachunków Banku, które zostały z dniem ostatnim Maja 1819. roku zamknięte. Stosunki zrównane (*Saldi*) na korzyść Banku tak się zdawały okazywać.

1° Za awanse Rządowi na bilety Izby Skarbowej dla cła od siodu; na pożyczkę w roku 1808; na dopełnienie w roku 1816. po 4%; na upłyniony procent temi rachunkami objęty i pożyczoną Rządowi diwidendę po którą się niezgłosili właściciele.	}	9,078,330.
---	---	------------

W monecie i sztabach, w wykupionych biletach Izby skarbowej, w procentach na wexle i noty bankowe diskontowane, w biletach Izby skarbowej Irlandyi, w pożyczkach.	}	30,101,420.
---	---	-------------

Ogółem funt. sterl. 39,179,750.

Passiva zaś Banku naprzeciw powyższemu stały w ówczas:

w notach bankowych będących w obiegu. - - - - -

biegu. - - - - - 24710770.

w innych długach. - - - - - 9237790. 33,948,560.

Przewyżka na korzyść banku funt. sterl. 5,231,190.

Nie liczą się w to ani pierwsze awanse kapitału Bankowego wynoszącego 11,686800. fun. st. z którego ma Bank 3%, ani awanse z roku 1816. w kwocie 3,000,000. funt. st. które taki sam procent 3% przynoszą.

Bieg czynności tego zakładu opiera się na następujących głównych rozporządzeniach.

Stér iego iest powierzony radzie, złożonéj z iednego Rządoy (*Governor*), iednego Rządoy - Namiestnika (*Deputy-Governor*) i 24. Dyrektorów. Komplet stanowi najmniej 13. członków, z których ieden musi być koniecznie Rządca lub Rządca Namiestnik Rada stoi pod Dozorem i Kontrolą Dyrekcyi generalnéj, złożonéj z właścicieli Kapitału bankowego.

Każdy może być wybranym na Rządcę jeżeli 4000. L.
na Rządcę-Namiestnika ditto 3000. „
na Dyrektora „ „ ditto 2000. „
na Właściciela „ „ ditto 500. „
ma w Banku przynajmniej na miesięcy 6, inaczej nie ma
prawa głosowania w Główny Dyrekcyi.

Dyrektorowie Banku dzielą się na starszych i młodszych
senior-and junior Directors; do pierwszych należą tacy któ-
rzy już sprawowali godność Rządcy i potem bez przerwy
przy Dyrekcyi zostają, jeżeli nie utracą prawa do tego, przez
brak odpowiedniego kapitału w Banku.

Ci starsi Dyrektorowie tworzą wraz z obudwoma Rząd-
cami Komitet Skarbu, któremu wszystkie czynności z Rzą-
dem są powierzone, i tylko ci są z istotnym stanem interes-
sów Banku obeznani.

Urzędowanie Dyrektorów młodszych trwa dwa roki, po-
upłynionym tym przeciągu czasu na przemian wystąpić mu-
szą, poczem znowu mogą być wybrani, i zwykle na nich
wybór pada.

Podług statutów Banku corocznie wybór dyrektorów po-
między 25. Marca a 25. Kwietnia, przez główną Dyrekcyą
odbyć się winien. Dochowania téj ustawy iak wszystkich
innych święcie dotąd pilnują, iakoż r. b. 7ego Kwietnia był
wybór na Rządców obudwóch dla zastąpienia PP. *Samuel
Drewe Esq. Governor* i *John Horsley Palmer Esq. Depu-
ty-Governor*, 8ego zaś Kwietnia wybierano Dyrektorów, a
wybory z takim rozmysłem odbywają się, i tak ogół wy-
bierających zaymnia, że każdy trwał przez 5 godzin. Rząd-
cy oba sprawują swe urzędy także przez dwa lata. Pospo-
licie Rządcę-Namiestnik następuje po pierwszym w urzędo-
waniu; z pośród 24 dyrektorów tylko 16 może być na rok
następujący nowo-wybranych, a 8 corocznie wychodzi z u-
rzędu, ale jeden z nich postępuje na Rządcę-Namiestnika.

Chcąc być umieszczonym w biurach Banku jako pomocnik (Commis), trzeba być przez iednego z Dyrektorów przedstawionym, a gdy główna Dyrekcyja uzna potrzebę przyjęcia nowych oficyalistów, wtenczas wybięraią się oni kolejno z tych, którzy są poleceni od Dyrektorów, mających ieszcze do tego prawo.

Rządca ma prawo mianowania dwóch oficyalistów, gdy tym czasem każdy dyrektor tylko iednego może mianować: lecz zato zawsze na każdych sześciu wybranych biuralistów, służy mu przywilej umieszczenia iednego, ale ten musi być synem którego z oficyalistów banku w czynnój służbie będących.

Przypuszczona do umieszczenia w iednym z biur banku, osoba, nie może być młodsza iak 17 lat, i składa dwie Kaucye każdą po 500 funt. sterl. a to dla pokrycia strat w tój wartości, którychby Bank doznać mógł przez złe sprawowanie się przyjętego. Kandydat przechodzi przez mały examen w izbie obrachunkowój, dla przekonania się o iego biegłości w pisaniu i rachunkach. Poczém Dyrekcyja główna stanowi o iego umieszczeniu w iednej z dwóch odnóg biur, to iest w Buchhalteryi lub w Kassie; do którój się z nich dostanie rzadko iuż otrzyma inne przeznaczenie.

Oficyalistom Banku iest surowo zakazane pod utratą miejsca, trudnienie się handlem, i spekulacya papierami publicznymi (*Stock-broker or Stock-jobber*). Biur wszystkich w tym banku iest około 45; liczba ogólna oficyalistów blisko 930, prócz tego posłańców, odźwiernych i stróżów nocnych około 80. (*Dalszy ciąg nastąpi*).

TELEGRAF SŁAWIANINA.

— Wystawiono niedawno w Paryżu (*rue du Colombier Jacob. 18.*) na widok publiczny narzędzie P. Dericquehem kłóretenże zowie *Regulateur universel*. Jest ono przenośne i służy

do znalezienia z wielką łatwością i bez bussoli, prawdziwéj godziny i czasu średniego po słońcu, w każdéj porze dnia, i w każdym kraju. Co większa, że to narzędzie ma nie wymagać żadnego u-
sposobienia od osoby, która go chce użyć, i że cena pojedyncze-
go 25. franków, z podstawką zaś do ustawienia, 35. fr. wynosi.

— Wyszło świeżo w Wrocławiu dzieło botaniczne ułożone przez P. P. Grabowskiego i Wimmera, pod napisem *Flora silesiaca*, czyli wyliczenie wszystkich gatunków roślin, które w Szląsku dziko rosną.

— W xięstwie Darmstadt w bliskości Eppensheim w prowincyi Arney, wykopano ogromną szczękę osobnego rodzaju zwierza. Ten podług zdania P. Cuvier musiał mieć do 19. stóp długości, a za-
tém był większy od *Megatonix*, którego długość 12. stóp wynosiła.
— Wiadomo jest że szwajcarski fabrykant P. Guinant utwo-
rzył był krążek szkła tak zwanego *Flintglass* sześć cali średni-
cy mający, przeznaczony na soczewkę przedmiotową, i
takowy oddał pod sąd Królewskiemu Towarzystwu Londyńskiemu.
Sąd ten wypadł arcy-zaszczytnie dla autora, Towarzystwo bo-
wiem przyznało wyższość iego ważnemu wyrobowi, nad wszelkie
dotąd znaiome flintglassy fabrykacyi angielskiéj, tak co do więk-
szości i iednostaynéj gęstości, iak co do zupełnéj czystości. Nie
mniéjsze zalety zyskało szkło drugie, także optyczne, znane pod
nazwiskiem *Crown-glass*, gdyż przewyższało angielskie szczególniéj
twardością i usunięciem zielonawości, pochodzącéj od węgla ka-
miennego, którym się wyłącznie piece hutnicze w Anglii opalaia.
Naczelnicy wielkiego zakładu szklano-hutniczego w *Choisy-le-
Roi* PP. Thibaudau i Bontemps, chcąc wstąpić w ślady
fabrykanta szwajcarskiego, z którego śmiercią tajemnica téj wa-
żnéj fabrykacyi zaginęła, dokładali wszelkiéj usilności w utworze-
niu tych gatunków szkła optycznych, w doprowadzeniu onych do
pożądanéj doskonałości, niemniéj zaś w wyszukaniu pewnego
i regularnego postępowania, aby udanie się nie od przypadku
zależało. Przedstawili oni Paryżkiéj Akademii Umiejętności
iako pierwsze próby, cztery krążki *Flintglassu*; ieden ma 5. cali 10.
linii paryz. średnicy, drugi 6.c. 8. lin., trzeci 12. c., czwarty 14. c. A-
kademia uznała, że co do gęstości przechodzi angielski flintglass, ale
niewyrównywa gęstości flintglassu P. Guinant. Przedstawiony
kawałek *Crown-glassu* zdawał się być wybornym, lecz był za
mały, aby można przystąpić do sądzenia o nim.

TABLICA WSCHODU I ZACHODU SŁOŃCA I ZNACZNIĘSZYCH PLANET

Data	wschód		zachód		Liczba dni upłynionych po nowiu	wschód		zachód		wschód	zachód	wschód	zachód	wschód	zachód	
	Stońca		Księżycy			Merkurego		Wenusy								Marsa
Kwiec.																
96 N.	g. 4 48	m. 7 12	g. 1 12	m. 10 39	23	g. 4 38	m. 5 57	g. 4 30	m. 6 47	g. 6 12	m. 10 41	g. 6 26	m. 4 49	g. 5 56	m. 1 34	g. 2 8
97 P.	4 47	7 13	1 53	11-51	24	4 38	6 55	4 29	6 50	6 26	11 41	6 26	4 49	5 52	1 31	2 9
98 W.	4 45	7 15	2 28	2 20	25	4 37	6 19	4 27	6 53	6 26	10 41	6 26	4 49	5 49	1 27	2 9
29 S.	4 43	7 17	3 2	3 2	26	4 37	6 12	4 25	6 56	6 26	10 40	6 26	4 49	5 45	1 23	2 9
30 C.	4 41	7 19	3 11	3 19	27	4 37	6 28	4 23	6 59	6 26	10 40	6 26	4 49	5 42	1 20	2 9
1 P.	4 39	7 21	3 43	3 19	28	4 36	6 35	4 23	7 1	6 26	10 39	6 26	4 49	5 38	1 17	2 9
2 S.	4 37	7 23	4 16	3 34	29	4 36	6 44	4 22	7 3	6 26	10 39	6 26	4 49	5 36	1 13	2 9

Ostatnia kwadra Księżycy dnia 26. o god. 4. min. 19. sek. 50. wieczór

DOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE CZYNIONE W OBSERWATORYUM ASTRO. WARSZ.

Kwiecień 1899	Barometr		Termometr Réaumur	Hygrometr	Kierunek Wiatru	Stan Nieba
	w cal: i lin. parzy: redukowany do zera					
17	cal 27	lin. 3, 57	+ 10° 2	95°	południowo-wschodni	południowy pochmurny
18	27	4, 94	+ 10, 2	95	zachodni	południowy pochmurny
19	27	7, 81	+ 7, 5	89	południowo-zachodni	południowy pogody
20	27	7, 46	+ 11, 0	91	południowo-zachodni	słonce z chmurami
21	27	7, 39	+ 7, 2	91	zachodni	dészcz
22	27	7, 36	+ 7, 3	87	wschód-połud-wschód	południowy pogody
23	27	5, 36	+ 8, 3	90	wschód-połud-wschód	południowy pogody

Dnia 2. Maja Zaciemnienie 1go Księżycy Jowiszowego o godzinie 14. min. 40. sek. 49.

W W arszawie.

w D RUKARNI WĘGREGO.

Nakładem W ydawcy.